

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: КЖ1-886/20
Дана: 08.02.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спарића, председника већа, Весне Димитријевић и Злате Несторовић, чланова већа, са Слађаном Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Ужицу и бранилаца окривљеног АА - адвоката Зорана Ђикановића, окривљеног ББ - адвоката Мирка Филиповића, окривљеног ВВ – адвоката Саше Матијевића и окривљеног ГГ – адвоката Мирка Радовића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Ужицу К.бр.27/20 од 28.10.2020.године, а објављене 30.10.2020.године, у седници већа одржаној, у смислу одредбе члана 447 Законика о кривичном поступку, дана 08.02.2021.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалба Вишег јавног тужиоца у Ужицу и жалбе бранилаца окривљеног АА – адвоката Зорана Ђикановића, окривљеног ББ – адвоката Мирка Филиповића, окривљеног ВВ – адвоката Саше Матијевића и окривљеног ГГ – адвоката Мирка Радовића, а пресуда Вишег суда у Ужицу К.бр.27/20 од 28.10.2020.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К.бр.27/20 која је донета 28.10.2020.године, а објављена 30.10.2020.године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика (КЗ), описаним под тачком а) и в), за које му је утврђена казна затвора од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци и због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247 став 2 у вези са ставом 1 КЗ, описаног радњом под тачком б) изреке, за које му је утврђена казна затвора од 1 (једне) године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година, док је окривљени ББ оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, описаним под тачком в) и д) изреке пресуде и за исто је осуђен на казну затвора у трајању

од 5 (пет) година, а окривљени ВВ и ГГ су оглашени кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 2 у вези са чланом 33 КЗ, описаног радњама под тачком г) изреке побијане пресуде, па је окривљени ВВ осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а окривљени ГГ на казну затвора од 6 (шест) месеци, с тим што се свим окривљенима појединачно у казну урачунава време проведено у притвору од 29. јула до 30. октобра 2020.године.

Истом пресудом, у односу на окривљене ВВ и ГГ, на основу члана 45 став 3 КЗ, одређено је да ће се казна затвора извршити тако што ће је обојица окривљених издржавати у просторијама у којима станују, без примене мере електронског надзора, уз упозорење да не смеју напуштати просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, па ако би окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напустили просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне.

Од окривљеног АА и окривљеног ББ се, на основу члана 246 став 8 у вези са чланом 87 став 3 КЗ, одузимају опојне дроге и средства за њену производњу ближе означени у изреци побијане пресуде, а сви окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка и то суду на име паушала по 10.000,00 динара, као и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Ужицу (јавни тужилац), за део првостепене пресуде под тачком а) и под тачком г), због погрешно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу и побијану пресуду преиначи, тако што ће за радње под а) пресуде оптуженог АА огласити кривим да је неовлашћено држао и преносио ради неовлашћене продаје предметне опојне дроге које су му пронађене и одузете дана 05.07.2020.године, те затим истог оптуженог огласи кривим за радње описане под а) и в) пресуде (које радње обе под тим тачкама пресуде представљају законска обележја кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ), за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, док ће оптуженог ВВ и ГГ, огласити кривим за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ у саизвршилаштву са оптуженим АА и ББ, те оптуженим ВВ и ГГ изрећи казне по уверењу Апелационог суда у Крагујевцу за то кривично дело,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Ђикановић из Ужица, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу побијану пресуду укине и предмет врати на поновни поступак или преиначи у смислу навода жалбе, односно да се окривљени осуди за кривично дело из члана 246 став 2 КЗ, а за кривично дело из члана 247 став 2 КЗ ослободи од оптужбе, а у сваком случају предлаже преиначење у делу одлуке о казни тако што ће

бити осуђен на блажу казну. Тражио је да заједно са окривљеним буде позван на седницу већа другостепеног суда,

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Мирко Филиповић из Ужица, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине побијану пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, али другом већу или да исту преиначи и ББ ослободи оптужбе за радњу из тачке в) пресуде, а у погледу тачке д) да га осуди за кривично дело из члана 246 став 2 КЗ и да преиначи одлуку о кривичној санкцији тако што ће блаже казнити окривљеног или да само преиначи одлуку о кривичној санкцији тако што ће окривљеном изрећи казну у мањем временском трајању, захтевајући да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа Апелационог суда у Крагујевцу,

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Саша Матијевић из Ужица, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да казну затвора преиначи у смислу навода жалбе и окривљеног ослободи од оптужбе. Тражио је да он и окривљени буду обавештени о седници већа, и

- бранилац окривљеног ГГ, адвокат Мирко Радовић из Пожеге, због свих законом прописаних разлога, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, имајући у виду разлоге наведене у жалби, пресуду Вишег суда у Ужицу К.бр.27/20 од 30.10.2020.године преиначи и донесе одлуку којом се окривљени ГГ ослобађа од оптужбе. Захтевао је да, сходно одредби члана 447 Законика о кривичном поступку (ЗКП), суд одржи седницу већа и о томе обавести браниоца и окривљеног.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском Ктж.бр.8/21 од 08.01.2021.године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји као основу жалбу Вишег јавног тужиоца у Ужицу и побијану пресуду укине у делу одлуке под а), у односу на окривљеног АА, где је оглашен кривим за кривично дело из члана 246а став 2 КЗ и под тачком г), у односу на окривљене ВВ и ГГ који су оглашени кривим за кривично дело из члана 246 став 2 КЗ и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ђикановић Зорана из Ужица, жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Матијевић Саше из Ужица, жалба браниоца окривљеног ГГ, адвоката Радовић Мирка из Пожеге и жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Филиповић Мирка из Ужица, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у присуству бранилаца окривљених, адвоката Зорана Ђикановића, адвоката Мирка Филиповића и адвоката Мирка Радовића, браниоца окривљеног ГГ и по пуномоћју адвоката Саше Матијевића, у својству браниоца окривљеног ВВ, а у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу и окривљених, на којој је размотрио целокупне списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који

су истакнути у изјављеним жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене навода и предлога жалби, као и предлога Апелационог јавног тужиоца из напред наведеног поднеска, нашао:

- да су жалбе неосноване.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка у жалби браниоца окривљеног АА се наводе битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 1 и 2 ЗКП, те се указује да је изрека пресуде неразумљива јер се окривљени АА осуђује за кривично дело из члана 246 став 1 у саизвршилаштву, иако са кривичним делом из тачке а) изреке побијане пресуде окривљени ББ нема никакве везе. Посебно се истиче да се пресуда заснива на доказима који нису прибављени у складу са одредбама ЗКП, те су морали бити издвојени из списка (записници о препознавању преко фотографија), у односу на које доказе је суд заузео погрешно тумачење члана 90 и члана 100 став 3 ЗКП. Затим, да постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника, што се односи на исказе окривљених ВВ и ГГ, јер се наводи да је окривљени АА учествовао у производњи марихуане, да је исту окачио да се суши у пластеницима, иако је окривљени ВВ у ПУ рекао да је окривљени ББ дошао са два непозната лица и посекао биљке, које је потом окачио у пластеницима ради сушења, те да ти наводи пресуде не одговарају садржини записника о испитивању окривљених ВВ и ГГ у полицији, који не помињу „АА“ (окривљеног АА) као лице које је предузимало било коју радњу одлагања марихуане на сушење, већ да је долазио и водио бригу око марихуане. Наводи се, да се у односу на кривично дело омогућавања уживања опојне дроге из члана 247 став 2 КЗ пресуда заснива на противречним доказима, односно исказима сведока који су у зависности од фазе поступка своје исказе мењали, при чему закључак о постојању овог кривичног дела суд изводи на основу потврде о привремено одузетим предметима у којој се не наводи да је спид одузет од окривљеног АА, а закључак је суда да су све наведене дроге припадале окривљеном АА, па и спид.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка у жалби браниоца окривљеног ББ се оспорава законитост записника о препознавању од стране окривљених ВВ и ГГ, те се истиче да су исти докази на којима се не може заснивати пресуда. Посебно се указује на члан 100 став 3 ЗКП, којим је прописано да у предистражном поступку и у истрази препознавање лица се обавља у присуству јавног тужиоца, да је његово присуство обавезно без обзира да ли препознавање врши окривљени или сведок. Надаље, да није било разлога за препознавање са фотографије јер су окривљени били доступни (у притвору), да нису испоштоване ни одредбе члана 90 став 3 ЗКП, који предвиђа да ће се окривљеном који врши препознавање показати фотографије њему непознатих лица, те да је окривљеном ГГ показана фотографија лица које му је познато јер је претходно под бројем 1 већ препознао окривљеног АА, што је случај и са препознавањем које је вршио окривљени ВВ. Такође се указује на формалне недостатке ових записника (нису потписани од стране записничара, да су брисани потписи на месту где је требало да се потпише тужилац).

Браниоци окривљених ВВ и ГГ у изјављеним жалбама наводе да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 и 2 ЗКП, те се наводи да суд осуђујућу пресуду у односу на ове окривљене заснива само на записницима о њиховом саслушању у полицији пред браниоцима по службеној дужности, да се на њима не може заснивати пресуда јер су сачињени под притиском, окривљени су били под стресом, те да су на главном претресу објаснили своју улогу у свему и да записнике о саслушању окривљених ВВ и ГГ у полицији, као и записнике о препознавању, којима терете себе и друге, треба издвојити јер се ради о незаконитим радњама и незаконитим доказима.

По оцени Апелационог суда, неосновано се жалбама изјављеним у корист окривљених првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 1 и 2 ЗКП.

Наиме, изрека побијане пресуде није неразумљива у односу на радње кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим, нити њихова правна квалификација, те је, по оцени овог суда, правилно првостепени суд радње окривљеног АА описане под тачком а) и в) изреке побијане пресуде квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ. Ово са разлога што, иако самостално посматрано радње описане у тачки а) садрже сва законска обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, док радње описане изреком пресуде под тачком в), које је окривљени АА предузео у својству саизвршиоца са окривљеним ББ, садрже сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, које је теже у односу на прво, радња извршења кривичног дела из члана 246а став 2 КЗ конзумирана је кривичним делом описаним под тачком в) које обухвата саизвршилаштво са окривљеним ББ, због чега су жалбени наводи браниоца окривљеног АА да то саизвршилаштво изреку пресуде чини неразумљивом јер окривљени ББ нема никакве везе са радњама извршења описаним под тачком а) изреке, оцењени као неосновани.

Супротно жалбеним наводима бранилаца окривљених, Апелациони суд налази да побијана пресуда није донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, будући да су записници органа унутрашњих послова о саслушању осумњичених ВВ и ГГ сачињени сходно одредбама ЗКП. Наиме, саслушање осумњичених ВВ и ГГ у ПУ извршено је уз поуку о њиховим правима и у присуству бранилаца по службеној дужности, а при томе исти су записнике потписали без икакве примедбе, те се као такви не доводе у питање. Надаље, радње препознавања лица путем фотографије (окривљеног АА и ББ), ови окривљени су такође извршили у присуству својих бранилаца, о којим радњама је јавни тужилац био обавештен, али истим није присуствовао. Стоји чињеница да записници о препознавању нису потписани од стране записничара и да има аљкавости и у њиховом сачињавању (замрљеност на месту где је требао да буде потпис јавног тужиоца), међутим, ови формални недостаци не чине их аутоматски незаконитим, будући да су записници о препознавању окривљених ВВ и ГГ по својој суштини представљали само наставак претходно изнете одбране окривљених ВВ. При томе, осуђујућа пресуда у односу на окривљеног АА и окривљеног ББ се не заснива

искључиво на наведеним записницима о препознавању, већ исти представљају један од доказа који је цењен у склопу свих изведених доказа, као и одбране окривљених ВВ и ГГ која није била иста у свим фазама поступка, а обављено препознавање лица путем фотографија је само употпунило њихове исказе дате у ПУ. Дакле, како се побијана пресуда заснива на доказима који су самостално, а затим и у међусобној повезаности правилно цењени од стране суда, то су супротни жалбени наводи бранилаца којима се указује да записници о препознавању лица нису законити докази и да их треба изузети из списка предмета, оцењени као неосновани.

Наиме, код оцене да ли је учињена битна повреда из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, мора се имати у виду не само садржина и начин прибављања доказа на коме се пресуда не може заснивати, већ и оцену значаја који тај доказ има у односу на остале изведене доказе, а у конкретном случају, с обзиром на друге доказе, очигледно да би била донета иста пресуда.

По оцени Апелационог суда, побијана пресуда не садржи ни битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, будући да садржи довољне, јасне и непротивречне разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а при томе не постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини записника о исказима датим у поступку и самих тих записника (садржину записника о испитивању окривљених ВВ и ГГ суд је правилно интерпретирао и ценио како наводе из ПУ, тако и одбрану са главног претреса).

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези повреде кривичног закона, жалбом браниоца окривљеног АА се указује да окривљени АА не оспорава да је његова марихуана која је пронађена у возилу „Пасат“ сведока ББ која је била у цаку у количини од 443,96 грама и картонској кутији у количини од 775,52 грама, да је била у стању неподобном за употребу, а да суд на основу потврде о привремено одузетим предметима, коју је окривљени АА потписао, изводи погрешан закључак да је и марихуана, која је била подобна за коришћење, припадала окривљеном АА, иако је пронађена у возилу и стварима које нису биле његове (један део одузете марихуане пронађен у торбици која је припадала ДД). Такође, наводи се да окривљени није имао никакве везе ни са другим психоактивним супстанцама које се наводе у потврди, те да је сведок ББ на главном претресу објаснио да је спид његова дрога и да је он извукао црте на мобилном телефону и омогућио другима да је користе, а све се ставља на терет окривљеном АА, иако се опојна дрога амфетамин и не наводи у потврди о привремено одузетим предметима од окривљеног АА. Затим, да је пресуда у односу на дело из члана 247 КЗ заснована на исказима сведока из истраге, иако су они на главном претресу објаснили зашто су дали такве изјаве, а ради се о лицима која су имала искуство са злоупотребом дрога и неки од њих били осуђивани због држања опојне дроге. Посебно се оспорава закључак суда да пронађена количина марихуане представља велику количину у смислу члана 246а став 2 КЗ, када се има у виду да је марихуана пронађена у цаку и кутији била у сировом стању.

У односу на кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, везано за догађај у селу Бурађа, жалбом браниоца окривљеног АА се указује да је првостепена пресуда и у овом

делу заснована на погрешно утврђеном чињеничном стању, с обзиром да је окривљени АА ангажован од стране других лица на постављању пластеника, система за заливање, копање рупа, те да га окривљени АА и не наводе као лице које је учествовало у сечењу и качењу биљака марихуане ради сушења, одакле, по ставу жалбе, не произилази да је окривљени АА учествовао у производњи дроге, већ да је његова улога била, као и окривљених АА који су учествовали у гајењу марихуане, па да се радње које је предузео могу квалификовати само као кривично дело из члана 246 став 2 КЗ.

Бранилац окривљеног ББ, побијајући првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања, жалбом указује да ниједан доказ не указује да је окривљени ББ имао било какве везе са засадом марихуане у селу Бурађа, те да наведена марихуана припада окривљеном ВВ који је потписао потврду о одузетим стварима. Посебно се указује да је нејасно зашто се изреком пресуде пронађена марихуана одузима од окривљених АА и ББ, као и она пронађена у соби окривљених ВВ, када се ради о стварима одузетим од окривљеног ВВ, од кога се изреком пресуде одузима само једна хефталица. Надаље, у жалби се наводи да је окривљени ББ признао радњу извршења која се наводи под тачком д), у вези засада марихуане у селу Јеловику, где се сведоцима ЋЋ и ЕЕ, као и баки ЖЖ, представио као ЗЗ, те да се намеће питање зашто би се браћи ВВ и ГГ представио са правим именом и презименом, а посебно да није могао да борави у селу Јеловику и да се бави узгајањем марихуане у селу Бурађа, које локације су међусобно удаљене око 70 км. Наводи се, да је нелогично да он узгаја марихуану на две различите локације, када је могао целокупну количину да посади у селу Јеловик, посебно када се има у виду да за тај засад нико није знао, те да је суд радње које је предузео у селу Јеловику погрешно квалификовао као кривично дело из члана 246 став 1 КЗ у покушају, иако је окривљени ББ неовлашћено узгајао марихуану и до производње у кривичноправном смислу није дошло, те да из изведених доказа једино произилази да је окривљени извршио кривично дело из члана 246 став 2 КЗ (неовлашћено узгајање).

Изјављеном жалбом у корист окривљеног ВВ се указује да суд осуђујућу пресуду заснива на записницима о саслушању осумњиченог ВВ и ГГ датим у полицији пред браниоцима по службеној дужности, те да је на њих извршен притисак да дају изјаве којима терете себе и остале окривљене, да су те њихове изјаве апсолутно пресликане, као и то да је окривљени ВВ објаснио на главном претресу да је био под великим стресом и да се уопште не сећа да је такву изјаву дао у полицији, те да је парцела на којој се налазила марихуана на неких 500 метара од његове породичне куће и да он није знао шта је окривљени АА посадио у пластеницима, нити је био дужан да то зна. Наводи се, да се ради о незаконитим радњама и незаконитим доказима, те да су и записници о препознавању од стране браће ВВ и ГГ узети на незаконит начин. Посебно се наводи, да није било доказа који би потврдили да је окривљени ВВ учествовао у производњи, како је то тврдило тужилаштво, а ни у узгајању марихуане, како је утврдио суд. Наиме, да је суд једино могао доћи до закључка да је окривљени ВВ био у једној врсти стварне заблуде у погледу околности која се биљка гаји на парцели коју је издао у закуп.

Бранилац окривљеног ГГ у жалби наводи да првостепени суд није правилно и потпуно утврдио чињенично стање и да је оценом изведених доказа извео погрешан закључак о кривици окривљеног ГГ. Наиме, жалбом се указује да је окривљени АА на

децидан начин тврдио да је 4-5 пута долазио код куће окривљеног у селу Бурађа да подигне пластенике, а никада није затекао окривљеног ГГ, те да ни брат окривљеног ГГ није тврдио да је окривљени ГГ имао ма какве везе о издавању у закуп земљишта на коме су пластеници подигнути, што све указује да се на страни окривљеног ГГ не стичу елементи бића кривичног дела. Такође се указује да код окривљеног ГГ није пронађена, нити одузета ниједна сумњива ствар или предмет који може служити као доказ у поступку, нити је он потписао потврду о одузимању предмета. Бранилац посебно истиче да је незаконито прибављена одбрана окривљеног на записнику сачињеном у полицији јер је исту окривљени изнео у стању стреса, уплашен понашањем полицијских службеника. Како суд оценом изведених доказа није са сигурношћу утврдио да ли су радње окривљеног у узрочно последичној вези са кривичним делом из члана 246 став 2 у вези са чланом 33 КЗ, за које га је побијаном пресудом огласио кривим, то је, по ставу жалбе, дошло до погрешне примене материјалног права.

Јавни тужилац првостепену пресуду побија у делу одлуке под а) и г) због погрешно утврђеног чињеничног стања, те наводи да је првостепени суд правилно утврдио да је окривљени АА 05.07.2020.године затечен у возилу да неовлашћено држи и преноси укупну количину од 1.223,32 грама опојне дроге тзв. марихуане, те 26 грама хашиша и 0,69 грама амфетамина, па с обзиром на утврђену производњу у селу Бурађа, да све упућује на закључак да је окривљени АА критичном приликом наведене количине опојне дроге неовлашћено држао и преносио ради неовлашћене продаје, те да је погрешан правни закључак суда да су у питању само обележја кривичног дела из члана 246а став 2 КЗ. Такође, жалбом се оспорава део пресуде под тачком г), према окривљенима ВВ и ГГ, којима је оптужницом стављено на терет да су у саизвршилаштву са окривљеним ББ и окривљеним АА у селу Бурађа извршили кривично дело из члана 246 став 1 КЗ. По ставу жалбе, наводи одбране окривљених АА на записницима у полицији пред браниоцима, доводе до закључка да су окривљени ВВ и ГГ за обећану награду од 15.000 евра пристали на вршење садње, узгоја и производње опојне дроге марихуане на њиховом имању, те да је првостепени суд погрешно њихове радње квалификовао као кривично дело из члана 246 став 2 у вези са чланом 33 КЗ, односно као неовлашћени узгој психоактивне конопље.

По оцени Апелационог суда, изнетим жалбеним наводима бранилаца окривљених се не доводи у сумњу правилност закључка првостепеног суда да су окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ, починили кривична дела за која су оглашени кривим, на начин и под околностима ближе описаним изреком побијане пресуде, будући да је првостепени суд правилном и свеобухватном оценом свих изведених доказа, како појединачно, тако и у међусобној вези, као и са одбранама окривљених, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, а за своје чињеничне и правне закључке дао довољне и за овај суд у свему прихватљиве разлоге.

Наиме, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно ценио одбрану окривљеног АА у односу на радње извршења кривичних дела описаних под тачком а) и б) изреке побијане пресуде, те је на основу признања окривљеног да је њему припадала опојна дрога марихуана пронађена у картонској кутији и џаку, у гепеку возила „Пасат“, којим је управљао сведок ББ, дана 05.07.2020.године, као и на основу потврде о привремено одузетим предметима бр.104/20 од 06.07.2020.године, коју је окривљени АА

потписао без примедби, а имајући у виду одбрану коју је дао у Полицијској управи у присуству браниоца и исказе испитаних сведока који су критичном приликом били са окривљеним АА, дате у поступку истраге, правилно утврдио да су окривљеном АА поред наведене марихуане која је била у сировом стању (налазила се у цаку и кутији) припадала и сува биљна материја марихуане, хашиш и спид, пронађени у возилу. При томе, правилно је суд ценио одбрану окривљеног АА и исказе сведока ДД, ИИ и ЈЈ, дате на главном претресу, као и то да иако у потврди о привремено одузетим предметима од окривљеног АА није уписана „прашката супстанца светло жуте боје“, тежине 0,69 грама, а која је достављена на вештачење са психоактивним супстанцама које су критичном приликом одузете од окривљеног АА (вештачењем је утврђено да се ради о опојној дроги амфетамин – спид), с обзиром на изјаве наведених сведока који су у поступку истраге објаснили да је окривљени АА на излету у близини Радоинског језера на мобилном телефону извукао четири линије од опојне дроге спид и дао им на уживање, то је правилан закључак првостепеног суда да је наведена количина спида, која је пронађена у возилу по повратку са излета, припадала окривљеном АА и да грешком није уписана у потврди о привремено одузетим предметима, због чега су супротни наводи жалбе браниоца окривљеног АА оцењени као неосновани.

С тим у вези, правилан је и закључак првостепеног суда да је окривљени АА на излету код Радоинског језера, сведоцима ДД, ИИ и ЈЈ, дао на уживање најпре опојну дрогу марихуану (савио марихуану у облику цигарете – цоинта који су пушили), а потом и опојну дрогу звану „спид“ (на површини мобилног телефона ову опојну дрогу извукао у више линија, па су је користили ушмркавањем), који се не доводи у питање жалбеним наводима браниоца да су сведоци на главном претресу објаснили зашто су у поступку истраге дали исказе којима су теретили окривљеног АА, с обзиром да је суд њихове измењене исказе правилно ценио, а разлоге које наводи у образложењу побијане пресуде, овај суд у свему прихвата као правилне.

Супротно наводима жалбе, Апелациони суд налази да је правилан закључак првостепеног суда да је окривљени АА критичном приликом (05.07.2020. године), неовлашћено држао у великој количини супстанце које су проглашене за опојне дроге, с обзиром да се радило о количини од 443,96 грама марихуане пронађене у цаку и 777,50 нето грама у кутији који су представљали осушене делове биљке конопље са уделом психоактивне супстанце ТХЦ преко 0,3%, што је утврђено из налаза и мишљења Регионалног центра за криминалистичку форензику у Ужицу од 31.07.2020. године, а у налазу се наводи да је у време анализе биљни материјал био у полу сувом стању (време сушења конопље по налазу вештака траје између три недеље и 30 дана, а предметна марихуана је одузета 05.07.2020. године).

Сходно напред наведеном, правилно је првостепени суд нашао да се у радњама окривљеног АА описаним под тачком а) стичу сва објективна и субјективна обележја кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из чл. 246а ст. 2 КЗ, а у радњама описаним под тачком б) сва битна обележја кривичног дела омогућавања уживања опојних дрога из чл. 247 ст. 2 у вези ст. 1 КЗ, те су неосновани жалбени наводи којима се оспорава правна оцена дела.

По оцени Апелационог суда, неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца да је првостепени суд извео погрешан закључак у односу на чињенично стање утврђено изреком пресуде под тачком а), те да, с обзиром на количину опојне дроге коју је критичном приликом окривљени Селаковић држао и преносио, као и то да је доказано да је у селу Бурађа неовлашћено производио опојну дрогу, свакако произилази да је у конкретном случају окривљени неовлашћено држао и преносио опојну дрогу ради продаје. Ово са разлога, што у спроведеном поступку није изведен ниједан доказ који би са извесношћу довео до таквог закључка, па овај суд, као правилне, прихвата разлоге првостепеног суда које наводи у трећем ставу на 17. страни побијане пресуде.

Код утврђивања одлучних чињеница у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, које је окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ, стављено на терет у вези узгајања и производње опојне дроге марихуане у селу Бурађа, правилно је првостепени суд најпре утврдио радње које представљају границу између узгајања психоактивне конопље и производње дроге од биљке канабис, те с обзиром да сваки саучесник одговара у границама свог умишљаја, правилно утврдио да се у радњама окривљених АА и ББ, стичу сва објективна и субјективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл. 246 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, док су радњама окривљених ВВ и ГГ, остварена обележја кривичног дела из чл. 246 ст. 2 у вези са чл. 33 КЗ, односно да су вршили противправно узгајање психоактивне конопље.

Стоје наводи жалби бранилаца окривљених АА и ББ, да је одлучне чињенице у односу на узгајање и производњу психоактивне конопље, такозване марихуане, у селу Бурађи на парцели окривљених ВВ и ГГ, првостепени суд највећу доказну вредност поклатио исказима окривљених ВВ које су дали у полицији, у присуству бранилаца и у склопу истих сачињених записника о препознавању лица на основу показаних фотографија, који се изјављеним жалбама оспоравају као незаконити докази, а о чему се овај суд изјаснио у напред наведеном.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд прихватио као уверљиве изнете одбране окривљених ВВ и ГГ, које су они дали на полицијском записнику 29.07.2020. године, као што је ценио законитим и садржину записника о препознавању окривљених АА и ББ на основу показаних фотографија, које су обојица извршили истог дана после изношења својих одбрана. Наиме, њихове одбране су међусобно повезане и логичне са пуно детаља, описа свих предузетих радњи, почев од договора о давању земљишта у закуп између окривљеног ВВ и окривљеног ББ, подизања пластеника од стране окривљеног АА, затим поливања и узгајања засађених биљака марихуане, до тога када су исте посечене и окачене на конструкцију пластеника ради сушења, што поткрепљује и криминалистичко техничка документација. Надаље, када се има у виду да су у месецу априлу 2020. године подигнути пластеници и засађена марихуана, да је потом узгајана и пожњевена 26.07.2020. године, те да су окривљени ВВ и ГГ у том периоду више пута виђали лица која су радила на узгајању и производњи марихуане, да су описали њихов изглед, окривљеног АА знају као „АА“, окривљени ВВ и меуновић је са њим у том периоду контактирао и телефоном, а са окривљеним ББ је договорио и новчану накнаду за земљиште и радове, то се по оцени овог суда, обављено препознавање окривљеног АА и

окривљеног ББ од стране ВВ и ГГ суштински не доводи у питање, па су супротни наводи жалби бранилаца окривљеног АА и ББ којима се оспоравају одбране окривљених ВВ и ГГ из ПУ и с тим у вези сачињени записници, оцењени као неосновани.

Неосновано се жалбама изјављеним у корист окривљених ВВ и ГГ указује да су они исказе у полицији дали под стресом, уплашени понашањем полиције, а да су на главном претресу све објаснили. Ово са разлога што су окривљенима били постављени браниоци по службеној дужности, како у време изношења одбране сваког од њих на полицијском записнику, тако и у наставку саслушања када су сачињени записници о препознавању, при чему нико није ставио било какву примедбу на ове радње, па је, по оцени овог суда, првостепени суд правилно нашао да су измењене одбране окривљених ВВ и ГГ дате на главном претресу неуверљиве и срачунате да помогну окривљенима АА и ББ. Сходно томе, прихватањем као истинитих одбрана окривљених ВВ и ГГ које су дали у полицији, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ да окривљени није знао шта је окривљени АА посадио у пластеницима, односно да је био у стварној заблуди у погледу околности која се биљка гаји на парцели коју је издао у закуп.

Дакле, правилном оценом одбране окривљених ВВ и ГГ у склопу објективних доказа који произилазе из криминалистичко-техничке документације, правилан је закључак суда да су окривљени АА и окривљени ББ на парцели окривљених ВВ и ГГ најпре узгајали, а потом предузели и друге радње којима су од посађених конопљи добили биљни материјал који је имао својство опојне дроге марихуане (извршили жетву, биљке повезали и оставили на сушењу испод конструкције пластеника), на који начин су обојица дошли у фазу производње опојне дроге. То што окривљени ВВ и ГГ, поред окривљених АА и ББ помињу и друга непозната лица која су помагала, односно учествовала у жетви конопље, не доводи у питање кривицу ових окривљених, за која су се окривљени ВВ и ГГ код првог исказа на несумњив начин изјаснили, па су супротни наводи жалби којима се указује да окривљени ББ нема никакве везе са марихуаном на парцели окривљених ВВ и ГГ, а да је окривљени АА само поставио пластенике и радио на узгајању марихуане, али да исту није посекао и качио ради сушења, већ да су то учинила нека друга лица, од стране овог суда оцењени као неосновани.

Неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног Јанковића којима се указује да су по потврди о привремено одузетим предметима сав биљни материјал, препарати за прихрану, пет воћарских маказа, црева за наводњавање, хефталица и др одузети од окривљеног ВВ и ГГ, па самим тим да је нејасно зашто се побијаном пресудом од окривљеног ВВ одузима само једна пиштољ хефталица, а све остало од окривљених АА и ББ. Ово са разлога што је првостепени суд на 24 и 25 страни побијане пресуде дао довољне и јасне разлоге о потписивању потврде о привремено одузетим предметима од стране окривљеног ВВ, који се не доводе у питање изнетим жалбеним наводима, као ни закључак суда да су предмета марихуана затечена на мању окривљених ВВ и ГГ, као и предмети коришћени у процесу узгајања и производње, припадали искључиво окривљеном АА и окривљеном ББ.

По оцени овог суда, неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ којима се указује на признање окривљеног ББ у односу на засад марихуане у селу

Јеловику и с тим у вези оспоравање квалификације предузетих радњи као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у покушају из члана 246. став 1. у вези са чланом 19 КЗ, с обзиром да, и по оцени овог суда, иако су затечене биљке биле у фази вегетације и да дозревање тих биљака није било завршено, већ је узгајање трајало, умишљај окривљеног ББ је обухватао производњу, као и у селу Бурађа. Наиме, првостепени суд је правилно, имајући у виду њихову повезаност, из кривичноправне делатности окривљеног ББ на производњи опојне дроге у селу Бурађа и узгајање више стотина психоактивне конопље у селу Јеловику, утврдио умишљај окривљеног, односно да је он хтео да производи опојну дрогу марихуану и на засаду у селу Јеловику.

Супротно наводима жалби изјављених у корист окривљених ВВ и ГГ, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилном оценом одбране ових окривљених утврдио да су окривљени ВВ и ГГ заједнички узгајали психоактивну конопљу за рачун окривљених АА и ББ (обилазили засад и по потреби вршили заливање посађене конопље, за који рад и дато земљиште у закуп су очекивали новчану накнаду).

Сходно напред наведеном, наводи оптужбе да су окривљени Симеуновићи заједно са окривљенима АА и ББ учествовали у производњи опојне дроге, нису доказани, како то правилно закључује првостепени суд, па како се пресуда може заснивати само на чињеницама у чију је извесност суд уверен, то су супротни наводи жалбе јавног тужиоца да чињенице да су окривљени ВВ и ГГ уступили своје имање окривљенима ВВ и ГГ да производе велику количину опојне дроге марихуане и то за обећану накнаду од 15.000 евра, указују на њихов умишљај који обухвата производњу опојне дроге, оцењени као неосновани.

Апелациони суд је ценио и остале наводе изјављених жалби који се односе на утврђено чињенично стање, па налази да су исти неосновани и без битног утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Сходно напред наведеном, Апелациони суд налази да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, како у погледу чињеница и околности које чине објективна обележја кривичних дела у питању, тако и оних који се тичу кривице окривљених, а на тако утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је окривљене АА, ББ, ВВ и ГГ осудио за кривична дела утврђена изреком побијане пресуде, па како је за чињеничне и правне закључке у образложењу пресуде суд дао довољне и јасне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, то су жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија због погрешно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези погрешне примене кривичног закона, оцењени као неосновани.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одмеравања казни окривљенима имао у виду све околности које су од утицаја на врсту и висину кривичне санкције, у смислу одредби члана 54. КЗ, те је правилно на страни окривљеног АА ценио његов раније примеран живот, о чему говори чињеница да није осуђиван, а код учињеног кривичног дела из члана 247. ств 2. у вези са ставом 1. КЗ, као нарочито олакшавајућу околност то што су лица којима је окривљени АА омогућио уживање опојних дрога, такође склона уживању истих,

те му је у односу на ово кривично дело казну ублажио, док је као отежавајућу околност правилно ценио то што је предмет радњи учињених кривичних дела била велика количина опојне дроге, којим околностима је првостепени суд дао адекватан значај, те је окривљеног АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година, која казна је, и по оцени овог суда, довољна и нужна да постигне своју законом прописану сврху.

Такође, правилна је одлука првостепеног суда о кривичној санкцији у односу на окривљеног ББ, с обзиром да је првостепени суд код истог правилно утврдио постојање отежавајућих околности у смислу раније осуђиваности и укупно посматрано количину опојне дроге која је предмет његових радњи, те је, и по оцени овог суда, казна затвора у трајању од 5 (пет) година, на коју је окривљени ББ осуђен побијаном пресудом, нужна за постизање сврхе кажњавања из члана 42. КЗ.

Стога, сходно напред реченом, овај суд налази да су неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се указује да је одлука о казни неправилна и незаконита јер се не ради о кривичним делима за која је осуђен, као и жалбени наводи браниоца окривљеног ББ да је казна затвора превисоко одмерена и да првостепени суд није ценио признање једне радње као олакшавајућу околност, као и то да окривљени ББ није осуђиван за истоврсна кривична дела.

Код одлуке о казни окривљеним ВВ и ГГ, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно утврдио постојање олакшавајућих околности, па и нарочито олакшавајућих, те је правилном применом члана 56. тачка 3. КЗ и члана 57. став 1. тачка 4. КЗ окривљене осудио на казне затвора испод законом прописаног минимума за учињено кривично дело, а потом имајући у виду њихова лична својства, ранији живот, као и понашање окривљених након учињеног кривичног дела и све друге околности под којима је дело учињено, правилно применио члан 45. став 3. КЗ и одредио да окривљени ВВ и ГГ казне затвора на које су осуђени издржавају у просторијама у којима станују, на начин утврђен изреком пресуде.

По оцени Апелационог суда, изречене казне затвора сразмерне су тежини учињених кривичних дела и утврђеном степену кривице окривљених, те су као такве подобне да у потпуности испуне захтеве специјалне и генералне превенције, односно остваре сврху кажњавања прописану законом у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција (члан 4. став 2. и члана 42. КЗ).

Са наведених разлога, а на основу одредбе члана 457. ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Слађана Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радоман Спарић, с.р.**